

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lingva Avrea Christianorvm

Ruben, Leonhard

Padibornae, 1606

Capvt 3. Anima inde quàm grauissimè læditur, & amicus dehonestatur.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56433)

SEPTUAGINTA
OCTO INCOMMODA LO-
QUACITATIS ET LIN-
GUÆ EFFRENIS.

CAPVT III.

*Anima inde quàm grauissimè læditur &
amicus dehonefatur.*

*Ani-
ma læ-
ditur.*

*Ani-
me di-
gnitas*

Primum & potissimum est quod
ea pars, quæ in homine potissi-
tissima, & cuius, ut est Eccles. 26.
20. non est ponderatio digna, ve-
hementer læditur. Hinc eodem li-
bro cap. 20. 8. dicitur: *Qui multum
vitur verbis lædit animam suam.*
Eam scilicet, quam cautissimè con-
seruare debuerat, & cui lucrum
totius mundi antepondere minimè
licebat. *Quid enim* ut est Matth. 16.
26. Marc. 8. 36. Luc. 12. 25. *prodest
homini si uniuersum mundum lucre-
tur, anima vero sua detrimentum pa-
tiatur? aut quam dabit homo com-
mutationem pro anima sua? Filius e.*

Animam hominis venturus est in gloria
 Patris sui cum angelis suis, & tunc
 reddet unicuique iuxta opera sua. Ad-
 de etiam iuxta linguam suam. Cùm
 Matth. 12. 36. 37. Ex verbis nostris
 iustificabimur, aut damnabimur,
 & de omni verbo otioso daturi si-
 mus rationem in die iudicij, vt la-
 tius infrà capit. 10. Cùm ergo di-
 ctum sit Deut. 4. 9. 14. Custodite
 ipsum & animam tuam sollicitè. Pro-
 uer. 13. 3. Qui custodit os suum custodiat
 animam suam. Qui verò eam vigi-
 lantissimè custodit, nequaquam
 eam per linguæ effrenis licentiam
 lædi patietur, quin potius mortem
 ipsam aliquando pro linguæ cu-
 stodia subire paratus esse debebit;
 quod sequenti exemplo probari
 potest in gratiam religiosorum.

Secundum incommodum hoc
 in capite est quòd amicus dehone-
 statur subinde per nostram lo-
 quacitatem. Hinc Prou. 25. 8. *Quæ*

*Ami-
cus de
honestate
statur*

viderunt oculi tui, ne proferas in iur-
gio citò, ne postea emendare non pos-
sis cùm de honestaueris amicum tuum

CAPVT IV.

Silentium regulare infringere nolentes duo Re-
ligiosi, à barbaris capti, morte etiam intenti-
ta, infringere noluerunt, & grandi mira-
culo ex eorum manibus liberati sunt. Si-

mile patet ex silentio Secundi

Atheniensis Philo-

sophi.

QVa de re Vincentius, Belua-
censis Episcopus ordinis D-
Dominici, qui circa annum 1250
in speculo historiarum ita scribit
Tempore quo sæuissima gen-
Northmannorum, Pictauorum,
Turonum fines vastabant, du-
fratres ordinis Cluniacensis Turo-
nes mittebantur. Qui dum cape-
rent iter, & in quendam locum
gratia quiescendi diuertissent, a
eisdem Northmannis nocte cap-
sunt; & capere quidem eos, ac li-
gare manus eorum, deinde minari
potuerunt, sed eorum silentium

Clunia-
censes
fratres